

Ordføreren (N. Sørensen): Jeg tror ikke godt, vi kunne stemme for Lovforslagets § 8. I alt Fald jeg for mit Vedkommende kan ikke gjøre det. Mine Motiver dertil kunne tilbøielig falde sammen med, hvad der er udviklet af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), skjøndt jeg ikke skal gaa saa høit i Ethiken og Æstethiken som han. Jeg tager denne Sag ganske praktisk og ligefrem, og da stiller det sig saaledes for mig, at der ikke er en Æneste af os, der ved, hvilket Tilsyn de af Rjøbenhavns Magistrat uddatte Pleiebørn ere undergivne. Der er blevet sagt af et æret Medlem, som tidligere har været en Tilsynshavende for Rjøbenhavns Magistrats Pleiebørn, at, saavidt han vidste, var Tilsynet godt. Jeg betvivler ikke, at Tilsynet i sin Tid var udmærket i Stenmagle Sogn; men man kan være meget dygtig, og Præsten kan udføre sin præstelige Gjerning til fuld Tilfredshed, uden at Vedkommende derfor behøver at have Forstand paa at være Barnepike. Disse Forhold ligge saa langt fra hinanden, at selv om man kan gaa ud fra, at det er rigtigt, at Magistraten i alle Kommuner har faaet Præsten til at efterse Pleiebørnene, kan man ikke komme til, at det der ved tillige er flaaet fast, at Tilsynet omkring i Kommunerne er, som det burde være. Men hvad der er værre end Forholdet omkring i Landet, er Forholdet i Rjøbenhavn. Hvilket Tilsyn har Rjøbenhavns Magistrat anordnet sig i Rjøbenhavn, og hvorfor er Rjøbenhavns Magistrat ikke kommen til Udvalget med Andet end Talemaader paa anden Haand om, at det er godt nok Utsammen? Saa vidt mig bekendt, er det saa, at Rjøbenhavns Magistrats Tilsyn med Pleiebørnene i Rjøbenhavn ikke var saa godt, som det kunde være. Det Høieste, der skete, var, at en Gang ved Leilighed, særlig i Begyndelsen, naar vedkommende Barn var bleven udsat, kom der en Fuldmægtig eller en Assistent fra Rjøbenhavns Magistrat og saae efter, om Forholdene vare saadanne, at Magistraten kunde betro Barnet til denne Pleie; men nogen Underretning om, hvorledes det videre gik, og hvorledes Barnet blev behandlet den ene Dag efter den anden, tror jeg ikke, Magistraten faar, i alt Fald ikke for Rjøbenhavns Vedkommende. Jeg kan altsaa forsaavidt være enig med det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, men jeg tror rigtigt nok, det ærede Medlem talte sig temmelig varm angaaende Udvalgets Forslag under Nr. 1 og derved kom til at fremstille Sagen som meget større end den i Virkeligheden er. Jeg skal indrømme, at jeg hellere havde set, at vi vare blevne ved

Redaktionen af Paragrafen, saaledes som den var i Fjor. Nogen saglig Interesse i, at den er bleven forandret, har jeg ikke havt; men jeg har ment, at naar man paa denne Bestemmelse søgte en Overenskomst, turde jeg ikke modsætte mig det, naar vi kunne faae en Lov, som vi kunne glæde os over, og som Landets Pleiebørn kunne være tilfredse med. Hvad er det nu, der sker ved denne Ændring i Paragrafen? Det er dette, at hvor der er en Sundhedsvedtægt, der anordner et lige saa plibestgjørende Tilsyn som denne Lov, kan Justitsministeren tillade, at Tilsynet foregaar der. Jeg gaar nu ud fra, at Justitsministeren med Hensyn til sit Skjøn og sin Tillæbelse vil være fuldstændig lojal, at han vil tage Hensyn til, hvad der staar i Loven, og kun give Tillæbelsen i det Tilfælde, hvor virkelig Bestemmelserne ere lige saa gode og saa vidt mulig i Lighed med dem, der findes i Loven. Skulde dette mod Forventning ikke blive Tilfældet, vil jeg haabe, at Folkethinget, naar det om 6 å 7 Aar igjen kommer tilbage til denne Lov, vil sige, at da det nu har viist sig, at de Bestingelser, under hvilke Lovforslagets § 1 blev givet, ikke ere blevne opfyldte, maa man absolut gaa tilbage dertil. Det, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds særlig hængte sig i, om jeg saa maa sige, er denne Bestemmelse om, at Tilsynet skal føres ved Mænd eller Kvinder, og han mente, at deri ligger det store ethiske Spørgsmaal. Ja, deri kan jeg give det ærede Medlem Ret; men hjem er det, som bestemmer, om det skal være Mænd eller Kvinder, eller om det overhovedet skal være Mænd eller Kvinder uden for Kommunalbestyrelsen? Det er Kommunalbestyrelsen selv, der bestemmer det; den overdrager Tilsynet til en eller flere paalidelige Mænd eller Kvinder. Finder Kommunalbestyrelsen, det er rigtigst, at det bliver Mænd, saa bliver det Mænd, og finder den det rigtigst, at det bliver Kvinder, saa bliver det Kvinder, men kan dette ikke være Tilfældet, hvor der er en fornuftig Kommunalbestyrelse, selv om den forsynes med Sundhedsvedtægter? Lad os huffe paa, at Sundhedskommissionernes Flertal er, tror jeg nok, overalt valgt af Kommunalbestyrelserne, og altsaa maa den Mand, der er raadende i Kommunalbestyrelserne, formentlig ogsaa blive raadende i Sundhedskommissionerne. Der er Intet i Veien for, at Sundhedskommissionerne lige saa godt som Kommuneraadene kunne overdrage dette Tilsyn til Andre, som staa udenfor. Forholdet er jo nu efter Lovforslagets § 3 ikke et saadant, at Kommuneraadene kunne vælge Hvemsomhelst de ønske, til at foretage dette Tilsyn; men Forholdet